

Chương 6

Không Phải Không Muốn Giết. Mà Là Không Giết Này

D Thu Ngôn đi tới Ninh Công Chúa nhàn nhàn không vào buồng chính mà thi triển khinh công vượt tường vào. Sau khi quan sát một chút, xác định Lâm Vân hiện đang ngất ở phòng lớn nhất mái nhà phía tây, y bèn thận trọng không bị phát giác hay tiếng động gì lên nóc nhà, khoan chân ngồi xuống, nhìn mình giãi bóng êm. Lúc này, y vận công lực khắp toàn thân, cảm nhận mọi tiếng động xung quanh một cách cẩn thận.

Chỉ bao lâu sau, một cái bóng màu trắng lướt qua nóc nhà, ánh sáng tung lên tiếng xuồng thì bất ngờ phát hiện D Thu Ngôn, thân hình liền chôn xuống, lập tức đứng lại, làm thủ phủ phòng thủ.

D Thu Ngôn khẽ mỉm cười, cất tiếng: “Xin chào Hoa huynh.”

Người vận khí chính là Hoa Tiễn Lộ. Cho dù đang dãn hành, y vẫn vận bí màu trắng, quả là tài cao một l.

Không nghĩ lại gặp D Thu Ngôn lần này, Hoa Tiễn Lộ không khỏi ngạc nhiên. “D huynh làm gì đây vậy?”

D Thu Ngôn cười hòa hòa, nói: “Ta đến đây hai ngày.”

“Huynh biết ta sao?”

“Ha ha, em khuya giá lạnh chính là thích chút ánh sáng giãi gió sáng. Tuy muốn ghé thăm đôi lần nhưng ngại ta ã hi u r t r v Hoa huynh.”

Hoa Tiễn Lộ khẽ vận tay, nói: “D huynh đúng là hi u ta lắm, thế không quên công ta vậy ả th y quý huynh.”

D Thu Ngôn vận khí xuồng viên ngồi bên cạnh mình. “Gặp nhau, hẳn trộm chôn buồng ngủ yên. Giãi êm trộm sáng sao thả p tr i th này, chôn hay Hoa huynh có buồng lòng trộm n v i giai nhân một chút đây nói chuyện cùng ta đôi câu không?”

Hoa Tiễn Lộ ung dung ngắm xuồng bên cạnh D Thu Ngôn, không hề phòng, khí phách y thế khi ngắm ta phiếm ph. “Làm gì có lợi hại

c a giai nhân! Ti n L ch ng qua kìm lòng không u, làm m t v khách h hoa không m i mà n thôi.”

“Ha ha, hay cho m t v khách h hoa không m i mà n!”

C hai ng i u t ra bình th n, không h khó ch u vì b ng i khác phát hi n hành tung, c th ng i trên óc hoa lâu c t ti ng nói c i.

Hoa Ti n L a ngón tay lên mi ng, kh “su t” m t ti ng. “D huynh nói nh m t chút, ta không mu n Lâm Vân bi t ta...” R i y l i th dài m t h i. “H i i! Gia ph th ng khoe r ng b n thân phong l u tiêu sái, l u tình kh p b n b , i gi a ch n ph n son v n có th ng i h ng r i b , ch m ph n r i i, làm ta c ngh r ng mình c ng có c s chân truy n. Nào ng v a m i g p Lâm Vân, m t n t dù ch n phong tr n nh ng phong hoa tuy t i, ta ã l p t c m mình vào trong, không th thoát ra c n a, th c khi n D huynh chê c i r i!”

D Thu Ngôn nghiêm túc nói: “D huynh là ng i chí tình, ph m h nh cao th ng, ta nào dám chê c i. Lâm Vân cô n ng tuy l u l c ch n phong tr n nh ng tài ngh và ki n th c c a nàng, có m y cô ti u th khuê tú so c?”

Hoa Ti n L n m l y bàn tay D Thu Ngôn v i v c m kích. “L i này c a D huynh r t h p lòng ta. Ta t nh ã l p ra ba chí nguy n, th nh t là quen h t các anh hùng trong thiên h , th hai là v h t các c nh p núi sông, th ba là ng m h t các trang tuy t s c trên i. Hôm nay c nghe ti ng nh c tiên c a Lâm Vân, c v l i phong t trác tuy t c a nàng, còn c quen bi t v i D huynh... Ha ha, th c là thú v !”

D Thu Ngôn kh nhún vai, th n nhiên c i, nói: “Ha ha, ta thì tính là anh hùng gì ch ! Hôm nay may c Hoa huynh quan tâm, ta còn ph i c m n huynh ã m i ta n ây u ng trà, nghe àn n a y?” R i y b ng chuy n ch : “Ch ng hay hôm nay Hoa huynh có ý th y nhân v t c bi t nào không?”

Hoa Ti n L a m t nhìn D Thu Ngôn, hi u ngay y có ý gì. “Huynh mu n nói t i gã L Thu o ó sao?”

“Không sai, huynh có nh n xét th nào v h n?”

Hoa Ti n L suy ngh chút r i áp: “Nghe n L Thu o tuy v n tài trác tuy t nh ng là m t k xu ph quy n th , hôm nay c g p, ta l i th y h n khí th tr m hùng, d ng nh còn có võ công tuy t th , th c không h úng v i l i n. D huynh h i nh v y ch ng l bên trong ó có i u k l gì sao?”

“Ng i này th c ra chính là Th y Tri Hàn.”

Hoa Ti n L c kinh. “Th y Tri Hàn? i t ng qu n c a ph t ng quân?”

D Thu Ngôn mỉm cười, gật đầu.

Hoa Tiễn Lộ tò mò hỏi: “Tại sao Thầy Tri Hàn lại phải đóng giả làm Lộ Thu? Nhặt hái chạng vạng là thể nhân sao?”

D Thu Ngôn thấy Hoa Tiễn Lộ nói nôm na, nhiên không gì ngại gì, mỉm cười không phải do Trùng Sĩ phải. “Huynh không biết vì cớ Trùng Sĩ treo tên Lộ Thu ở trên Ngõ Văn hay sao?”

“Thì ra là vậy!” Hoa Tiễn Lộ nhẩm nghĩ một chút, nhanh chóng hiểu ra nguyên cớ bên trong. “Sớm đã nghe nói Hàn Tịch cũng là Thầy Tri Hàn quán tụy thiên hạ, ta thấy muông thú cũng mang kính trọng.”

D Thu Ngôn cười. “Hoa huynh nghe tên Thầy Tri Hàn mà vẫn không hoảng sợ, thì sao?”

“Hoa Tiễn Lộ có chút ngốc nhiên, ngay sau đó liền tiêu sái D Thu huynh chớ nên nói ra, biết ta cũng sợ tò mò về lai lịch của huynh thôi!”

D Thu Ngôn nghiêm túc nói: “Huynh chớ nên biết ta là một gã bợm nhậu có thể kết giao thôi, vậy sao?”

Hoa Tiễn Lộ mỉm cười. “Ngốc nhiên là vậy.”

D Thu Ngôn nói: “Hoa huynh nên biết, trong tình hình bây giờ, Thầy Tri Hàn rất sợ hãi huynh, cho nên nhất định phải cẩn thận!”

Hoa Tiễn Lộ tỏ vẻ coi thường. “Tại D Thu huynh nhắc nhở, có vậy, ta thấy đáng nhẽ Thầy Tri Hàn còn nghi ngờ cớ Lâm Vân. Hơn nữa, thì sao là ta, còn muông thú cũng sợ cho họ nữa thôi!”

“Thầy Tri Hàn thành danh đã mấy năm, tuy thì không phải dựa vào may mắn. Hoa huynh nhắc nhở, ta cũng chỉ nói vậy thôi.” D Thu Ngôn chấp tay, cười nói. “Ta còn phải đi tìm tin tức, xin Hoa huynh chờ đợi!”

Hoa Tiễn Lộ cười. “Xem ra hôm nay có thể hai gã si tình! Thế này thôi, dù sao sau này ta cũng sẽ đi theo Lâm Vân công tử, hôm nay chớ nên xin nhỡ D Thu huynh vậy.” Sau đó, liền ghé sát tai D Thu Ngôn, nói khẽ: “Ninh Công Chúa cũng là người biết võ công, chớ nên đã phát hiện ra huynh và ta rồi, chớ là người ta rồi thì thôi!” D Thu Ngôn liền vai D Thu Ngôn rồi đi.

D Thu Ngôn mỉm cười, nhìn theo hình bóng Hoa Tiễn Lộ rồi đi, trong lòng vẫn còn cảm thấy nhột nhột về tình hình bợm nhậu chân thành của Hoa Tiễn Lộ. Một nhân vật thần bí thế này, chớ thu thập truy tìm hôm nay bợm nhậu thành bợm nhậu.

chí giao c a y, chuy n trên i này th t l k , khi n ng i ta muôn vàn l n c m khái! Y thoáng ngâ ng i r i ng ng u nhìn v ng tr ng gi a tr i, mi ng l m b m: “Ng i th hai mà ta i còn ch a ch u ra ?”

“D công t có cho ng i ta ng không v y?”

M t n t v n b màu xanh l c tha th t c t b c i ra t trong phòng, ng ng u nhìn D Thu Ngôn, l n ti ng h i. ây chính là nha hoàn Thanh Nhi c a Lâm Vân.

D Thu Ngôn nh nhàng nh y t trên nóc nhà xu ng, d ng chân tr c m t Thanh Nhi. “Ha ha, ã qu y r y cô n ng ngh ng i r i, t i h xin phép i luôn c ch ng?”

Thanh Nhi không nói gì, ch m chú nhìn D Thu Ngôn, nh mu n ch y bi n m t v y.

D Thu Ngôn làm b chu n b r i i nh ng l i ch a ch u c t b c, tò mò h i: “Ch ng l cô n ng không c m th y hi u k chút nào sao?”

Thanh Nhi kh l c u v b c d c. “Làm nha hoàn cho ng i ta thì c n gì n lòng hi u k , ch nhân b o sao thì c làm y nh v y, không c suy oán lung tung.”

D Thu Ngôn m m c i, h i: “Ta nói là mu n i hai ng i, ch ng l cô bi t ng i th hai kia là ai sao?”

Thanh Nhi thoáng b u môi, l ôi má lúm ng ti n, dáng v vô cùng áng yêu. “Ta bi t công t ang i Ninh Công chúa nh ng cô ta chái nhà phía ông, chi b ng công t hãy qua ó tìm v n may xem sao!”

D Thu Ngôn c i r . “Nh m r i, nh m r i, hai ng i mà ta i, m t là Hoa Ti n L , nh ng ng i còn l i tuy t i không ph i là Ninh Thi V .”

Thanh Nhi l p t c t v phòng. “ , không ph i là công t c ng mu n g p ti u th nhà ta ây ch ?”

“Ha ha, th c ra l n này ta n ây, ngo i tr mu n g p Hoa Ti n L thì còn có m t câu mu n h i Thanh Nhi cô n ng.”

Th n s c Thanh Nhi h i bi n i. “H i ta câu gì?”

D Thu Ngôn khoanh tay tr c ng c, ch m chú nhìn Thanh Nhi r i kh h i b ng gi ng mà ch hai ng i m i có th nghe th y: “Trong b a ti c h i t i, n u không có h i chân khí c a Hoa công t và ti ng c i c a ta, viên súc s c th hai kia s tung ra c n m i m hay sáu i m?”

Khi đó, viên súc s c u tiên Thanh Nhi tung ra c b n i m, n u viên súc s c th hai tung ra c n m i m, Lâm Vân s ph i ng i cùng gh v i Th y Tri Hàn v n ang óng gi làm L Thu o, còn n u là sáu i m, Lâm Vân s ph i ng i cùng gh v i L Thu o th t s ang l y tên là T Thanh...

Nghe D Thu Ngôn h i v y, s c m t Thanh Nhi không h bi n i. “Ti u n làm sao bi t c viên súc s c y s tung ra c m y i m, công t cho r ng ti u n là b c th n tiên có tài tiên tri hay sao?”

D Thu Ngôn khom ng i xá dài m t cái. “T i h ã h i xong, cô n ng hãy ngh l i c n th n i, xin c cáo t !” Nói r i, y bèn xoay ng i r i i.

Thanh Nhi nhìn theo bóng l ng l ng th ng r i i c a D Thu Ngôn, h i lâu sau m i tr v phòng.

D Thu Ngôn nghênh ngang b c ra ngoài Ninh Công Chúa, nh ng i u k l là Ninh Thi V không h xu t hi n, ch ng rõ ã i âu. Thân là b khoái, ã óng k ch thì ph i óng cho th t gi ng, và vai di n l n này c a y là m t tay lãng t cùng kh , trong túi không có l y m t m u b c v n, do ó quy t không th vào trong quán tr . Y ành quay l i ph tri huy n, th m ngh xem ra hôm nay ph i tìm Th y Tri Hàn nh an bài ch giúp r i.

Y c m th y r t hài lòng, v a r i khi y t nhiên h i Thanh Nhi chuy n tung súc s c, tuy Thanh Nhi v n bình th n, không thay i s c m t nh ng l i v a khéo th hi n s khác th ng. Y bi t mình ã n m c m t s mạnh m i quan tr ng.

Còn có nhi u chuy n khác trào dâng trong lòng, tuy y ã loáng thoáng oán c thân ph n c a Hoa Ti n L nh ng Th y Tri Hàn thành danh ã m y n m, võ công há l i t m th ng, Hoa Ti n L th t s có th ch l i Hàn T m ch ng c a Th y Tri Hàn sao? Tâm t y xoay chuy n không ng ng, b t giác ã t i c a ph tri huy n. Y không tìm ng i thông báo, sau khi suy ngh m t chút li n tung ng i nh y qua t ng l n vào, k ó l i thi tri n khinh công lao i vun vút, mu n tìm ki m phòng c a Th y Tri Hàn.

D Thu Ngôn t nhiên d ng b c. Hi n gi L Thu o ang ây, t t nhiên bu i t i Th y Tri Hàn ph i cho ng i canh gác c n th n, phòng sát th c a Trùng i s n hành thích. V y mà lúc này toàn b ph tri huy n l i chìm trong t nh l ng, th t s r t không bình th ng.

M t c m giác k d t nhiên trào lên trong lòng D Thu Ngôn, d ng nh có m t v t ch t vô hình nh ng l i h t s c chân th c ang ng ng t gi a không trung, t a nh b ng l nh, t a nh l a nóng... Th c m giác ó xuyên qua qu n áo, xuyên qua làn da, ng m vào x ng t y y.

ó là... sát khí!

Ngoài Thầy Tri Hàn, còn ai có thể phát ra thế sát khí đ đ i n v y?

D Thu Ngôn không muốn gây ra sự hi u l m bèn l n ti ng nói: “T i h D Thu Ngôn v a g p L i nhân ã vô cùng khâm ph c, c bi t n ây bá ki n.”

Gi ng nói c a Th y Tri Hàn vang t i t phía bên trái: “Ha ha, D ti u i r i còn tr l i, có ph i vì Ninh Công chúa không ch u gi khách không?”

D Thu Ngôn c i g ng, nói: “Sao L i nhân không ch u gi chút m t m i nào cho t i u nh th ? Th c ra t i u không có n i nào v nên m i t i ây xin ng nh m t êm.”

“Ha ha, m i D ti u qua bên này!”

Sát khí nhanh chóng tan i, m i th tr l i bình th ng nh ng D Thu Ngôn ã bi t trong tòa ph nh bé này, ngoài i t ng qu n ph t ng quân Th y Tri Hàn danh vang thiên h còn có m t cao th khác, m t cao th c c k áng s !

Bu i t i ngày th hai, trong i s nh c a ph tri huy n, L u Khôi bày t i c t y tr n th nh so n kho n ãi D Thu Ngôn. Lúc này, m i ng i u ã bi t thân ph n th t s c a D Thu Ngôn là m t trong n m i th n b d i tr ng H ng Tu La c a b Hinh, a v h t s c c bi t, ng i th ng không th so sánh.

H n n a, cho dù có xét n ch c v cao th p thì D Thu Ngôn c ng v n trên Tri huy n L u Khôi.

Th y Tri Hàn và L Thu o c ng không gi u thân ph n v i D Thu Ngôn n a, Th y Tri Hàn còn liên ti p m i r u D Thu Ngôn.

Tuy tr c ây ch a t ng nghe nói n D Thu Ngôn nh ng th y Th y Tri Hàn coi tr ng y nh v y, thêm n a l i c ch ng ki n ti ng c i c a D Thu Ngôn làm gi m b t uy phong c a Hoa Ti n L lúc Ninh Công Chúa ngày hôm qua, ngo i tr L Thu o là v n không bu n ý n y ra, nh ng ng i còn l i u l n l t i t i bày t thi n ý.

D Thu Ngôn v n s nh t là u ng r u nh ng l i không th thoái thác, sau ba tu n r u ã chênh choáng say.

Ngoài c a s , tr ng treo gi a tr i, ã t i canh hai.

Một gã sai nha bước vào phòng, ghé tai Lưu Khôi rồi rì rầm mấy câu. Lưu Khôi nghe xong bèn khoát tay lui về phía sau, sau đó khom người, ghé tai Thuyết Tri Hàn nói những điều đó.

Thuyết Tri Hàn khẽ gật đầu, tự nhiên ngẩng đầu. “Các vị cố gắng đi, ta ra ngoài một lát.”

Thuyết Sĩ Cảnh thấy Thuyết Tri Hàn nói vậy, trong mắt lấp lánh ánh hào quang, D Thu Ngôn không khỏi thất kinh hãi, đã oán trách thầm. “Vì một Thuyết Tri Hàn mà có người sát khí, có phải chăng?”

Thuyết Tri Hàn không trả lời, coi như đã quên.

D Thu Ngôn đã ngây ngất, chẳng nghĩ gì nữa. Hắn đã đi ra ngoài, Hoa Tiễn tuy thất vọng nhưng cũng không sao, bởi vì do lòng tin của mình, Thuyết Tri Hàn có thể buông tha cho mình không?”

Tại lúc này mới nghĩ ra điều bí mật Thuyết Tri Hàn muốn tìm Hoa Tiễn, nghĩ đến chỗ gã sai nha và rồi đã thất vọng. Hắn đã tìm được Hoa Tiễn nên mới tin báo tin. Tuy hôm qua đã thất vọng nhưng kinh ngạc của Hoa Tiễn nhìn thấy hắn cũng có lòng tin tuy thất vọng vào Thuyết Tri Hàn, do đó thì nhau xin đi cùng trốn.

Thuyết Tri Hàn khẽ khoát tay về phía trước nhìn qua phía D Thu Ngôn. “Ta biết ngươi và Hoa Tiễn gặp nhau như thế nào, ngươi có lai lịch thế nào, ta cũng quy định rồi. Coi như mình quên, ta sẽ cho hắn quên đi quy định của công bằng.”

D Thu Ngôn biết Thuyết Tri Hàn đã nói những lời này trước mặt mình thì quy định không thay đổi, nếu không thì làm gì còn uy nghiêm của kẻ làm chủ nữa. Tuy Hoa Tiễn đã tỏ thái độ không sợ Thuyết Tri Hàn nhưng vẫn không khỏi thất vọng cho bản thân, bèn nói tiếp: “Một gã sai nha mà có thể gây uy hiếp cho Thuyết Tri Hàn sao?”

Thuyết Tri Hàn “h” nhẹ mặt cười, rồi bước đi.

D Thu Ngôn vẫn ngỡ ngàng, như theo Thuyết Tri Hàn nhìn thấy tự nhiên cảm nhận được một luồng khí lạnh như tuyết từ phía sau bước bình phong, khóa chặt huyết mạch trên lưng mình. Ý thức chần chừ, bất ngờ khi bước sau bước bình phong chính là tay cao thủ thần bí đã ra sát khí dữ dội mà mình gặp qua.

Thần sắc không đổi, D Thu Ngôn giơ bàn tay lên làm cho chân không vững, rồi rồi bước đi, bàn tay bám vào bước bình phong, ngón tay nắm lấy kéo mạnh một cái...

B c bình phong xu ng, l m t ng i ang ng i u ngr u m t mình phía sau.

Ngoài L u Khôi, c ám ng i u vô cùng kinh hãi. Ng i này cách m y i cao th ch ch ng m y th c, v y mà ch ng ai phát hi n ra.

Ch th y ng i này i m t chỉ c nón l n, phía d i còn có l p màn che khi cho ng i khác không th nhìn rõ m t h n. B c bình phong xu ng, m i ng i kinh hãi kêu lên nh ng h n v n ng i im, bình th n, ngay n r u trong chén c ng không sánh ra ngoài m t gi t. H n i m nhiên a chén n bên môi, d ng nh không h bi t n ng t nh trong gian i s nh.

D Thu Ngôn a m t nhìn ng i th n bí kia, ch t th y m t ánh m t d d i nh s m sét chỉ u ra t trong bóng t i, không h nhân nh ng. Ánh m t y nh mang theo ao ki m khi n ng i ta không th không khi p s .

Tr c gi D Thu Ngôn ch a t ng ngh r ng trên i này l i có th ánh m t s c bén n m c có th gi t ng i nh v y, nh ng ng i khác th m chí còn v i ngo nh u i, không dám ti p xúc v i ánh m t áng s y.

“Tr c khi Th y T ng qu n quay v , t t nh t ng k nào r i kh i ây!” Gi ng nói c a h n l nh b ng, không mang theo chút tình c m nào, tuy có ý uy hi p nh ng l i nh ang nói t i m t chuy n hi n nhiên, nh ng ng i nghe th y không ai là không bi n s c m t.

L u Khôi c i khan m t ti ng. “V này là cao th do Th y T ng qu n m i t i, không a nao nhi t. M i ng i u ngr u ti p nào!” Sau ó, h n l p t c sai ng i i d ng t m bình phong lên. Tuy cách m t t m bình phong nh ng D Thu Ngôn có th c m nh n c ánh m t ó v n ang d ng l i trên l ng mình, ch a t ng r i i. Y bi t chuy n này có ngh nhi u c ng vô ích, ch mong Hoa Tì n L có th k p th i b c b ch thân ph n, nh th có l s khi n Th y Tri Hàn có i u c k mà không dám ra tay.

D Thu Ngôn nâng chén lên m i r u m i ng i, lúc này ngoài m mình vào c n say ra, y còn có th làm gì khác?

Ánh tr ng chỉ u vào i s nh qua c a s nh ng l i khi n không khí càng n ng n . Trong lòng m i ng i u có tâm s riêng, không ai nói gì, duy có L u Khôi và L Thu o bàn chuy n phong nguy t v i nhau, câu c câu ch ng. C ng ch ng bi t ã qua bao lâu, “r m” m t ti ng, c a s nh b y tung ra, Th y Tri Hàn ch m rãi b c vào.

L u Khôi v i vàng a chén r u t i tr c m t Th y Tri Hàn. “Ty ch c chúc m ng Th y T ng qu n kh i hoàn tr v !”

D Thu Ngôn th y m t Th y Tri Hàn l nh t a b ng s ng, ch ng rõ Hoa Ti n L còn s ng hay ã ch t, nh ng Th y Tri Hàn tr v nhanh nh v y, có l ...

Th y Tri Hàn không nói gì, c m l y chén r u, m t h i u ng c n.

“R c” m t ti ng, Th y Tri Hàn n m ch t hai tay, chỉ c chén b bóp v thành t ng m nh v n...

D Thu Ngôn v a ng c nhiên v a vui m ng, nh ng n u nói là Hoa Ti n L có th ánh b i Th y Tri Hàn thì y qu th c khó mà tin n i.

M i ng i a m t nhìn nhau, không ai dám nói gì.

Phía sau b c bình phong, gi ng nói l nh lũng kia l i vang lên: “T ng qu n không gi t h n sao?”

ây c ng chính là v n mà m i ng i mu n h i. N u nói tông s tà o Th y Tri Hàn th t b i quay v , qu th c không ng i nào dám tin. Nh ng nhìn dáng v h n thì rõ ràng không gi ng ng i giành c ph n th ng, nh v y r t có th Hoa Ti n L th t s là nhân v t có lai l ch ghê g m khi n Th y Tri Hàn không dám ra tay, ph i bu n b c quay v .

Th y Tri Hàn tr m t su t h i lâu, ánh m t nhìn v phía xa. ôi bàn tay n m ch t c a h n đ n buông xu ng, nh ng ngón tay tr ng b ch t t buông l ng, các m nh v c a chén r u theo ó r i xu ng t, nh ng không ng lòng bàn tay h n l i ch ng có v t th ng nào.

Th y Tri Hàn im l ng, t nhiên phun h t ch r u v a u ng ra. Trong màn m a r u gi a không trung, th p thoáng có nh ng tia màu máu.

Th y Tri Hàn th dài, nói ch m rãi t ng t m t: “Không ph i không mu n gi t, mà là không gi t n i!”